

Rolnummer :

van : 28/10/2013

Rep. nr. B/7797

VONNIS : gewezen en uitgesproken in het gerechtshuis " HET KASTEEL " , te
TURNHOUT, op **MAANDAG ACHTENTWINTIG OKTOBER TWEEDUIZEND EN DERTIEN**;

In de Openbare Zitting van de **VIJFDE KAMER**, van de RECHTBANK van eerste aanleg van
het gerechtelijk arrondissement Turnhout, alwaar zetelden :

.....Enig Rechter, Voorzitter
..... Griffier

INZAKE :

1. **fabrieksarbeider geboren te** op
wonende te
2. **fabriekarbeidster geboren te** op
wonende te
  - **Eisers op hoofdels, verweerders op tegeneis:**
  - alhier ter zitting vertegenwoordigd door Mr. loco Mr.
advocaat te

TEGEN :

1. **arbeider geboren te** op
wonende te
  - **Eerste verweerder**
  - alhier ter zitting in persoon;
2. **gerechtsdeurwaarder met standplaats te** er
kantoor houdende aan de
  - **Tweede verweerder op hoofdels, eiser op tegeneis;**
  - alhier ter zitting vertegenwoordigd door Mr. advocaat te

Gezien de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- de Inleidende dagvaarding, betekend bij exploit van gerechtsdeurwaarder te
van 12 november 2012;
- de beschikking bij toepassing van art. 747, § 2, Ger.W. van 19 december 2012;
- de besluiten van eerste verweerder, neergelegd ter griffie op 10 januari 2013, 26 maart
2013 en 8 mei 2013;
- de besluiten van tweede verweerder, neergelegd ter griffie op 21 januari 2013 en 4 april
2013;
- de besluiten van eisers, neergelegd ter griffie op 28 februari 2013 en 26 april 2013.

Gehoord eisers en tweede verweerder bij monde van hun voormelde raadslieden en eerste verweerder in persoon, in hun middelen en besluiten op de openbare zitting van 30 september 2013.

Gezien de stukken van partijen.

I. FEITEN

Bij akte verleden voor notarissen te en te op 6 mei 2003 verkocht eerste verweerder aan eisers een perceel grond met daarop een houten vakantieverblijf, gelegen in agrarisch gebied, te

De akte maakte melding van een stedenbouwkundige overtreding, namelijk het instandhouden van een constructie zonder vergunning. De akte meldde tevens dat eerste verweerder bij exploitatie van 23 januari 2002 was gedagvaard voor de Correctionele Rechtbank te Turnhout.

Eerste verweerder werd vrijgesproken bij vonnis van 1 oktober 2003. De procureur des Konings stelde hoger beroep. Het Hof van Beroep te Antwerpen stelde eerst bij arrest van 22 maart 2006 een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof. In datzelfde arrest stelde het Hof vast dat voor de feiten van instandhouding, waarvoor eerste verweerder was vervolgd, geen strafsanctie meer gold, zodat hij ontslagen werd van rechtsvervolging. Het Arbitragehof beantwoordde de vraag met arrest nr. 34/2007 van 7 maart 2007. Vervolgens heropende het Hof van Beroep de debatten met arrest van 10 oktober 2007, met verzoek aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid om advies te vragen. Die Raad verleende een niet eensluidend advies, ontvangen op 3 juni 2008.

Tenslotte verklaarde het Hof van Beroep de herstellvordering gegrond met arrest van 14 januari 2009, en besloot:

*"beveelt beklagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de sloping van alle wederrechtelijk opgerichte en instandgehouden constructies zijnde een grote houten bungalow (met veranda en gesloten aanbouw), een houten garage en 2 kleinere berghokjes inclusief de verwijdering van de funderingen en het afbraakmateriaal, binnen de termijn van een jaar ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;
Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt; zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige Inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklagde;"*

Op het terrein werd de veroordeling tot herstel niet uitgevoerd. Eisers bewonen het vakantieverblijf.

Tijdens de strafzaak hield eerste verweerder eisers op de hoogte van het verloop ervan. Na het arrest stelde hij eisers met aangetekende brieven van 15 juni 2009 en 14 juli 2009 in gebreke om tot afbraak over te gaan.

Met brief van 1 september 2011 meldde eerste verweerder dat hij opdracht had gegeven aan een gerechtsdeurwaarder om over te gaan tot de uitvoering van de veroordeling tot herstel. Het blijkt niet dat eisers hierop reageerden.

Eerste verweerder wendde zich daarop tot tweede verweerder. Diens plaatsvervanger betekende bij exploit van 23 januari 2012 aan eisers de uitgiffen van het arrest van 14 januari 2009 en een uittreksel uit de akte van 6 mei 2003, met het bevel tot herstel over te gaan. Met exploit van dezelfde plaatsvervanger van 27 maart 2012 volgde een nieuw bevel tot herstel.

Eisers reageerden met brief van hun advocaat van 27 maart 2012, die kennelijk het exploit van dezelfde dag kruiste. Zij betwisten het recht van eerste verweerder om herstel te vorderen.

Plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder betekende bij exploit van 19 september 2012 op verzoek van eerste verweerder aan eisers een bevel tot ontruiming. Eisers protesteerden tegen dit bevel met brief en fax van hun advocaat van dezelfde dag. Tweede verweerder antwoordde op 20 september 2012 dat de procedure van afbraak volgens hem kon worden verdergezet.

2 Met brief van 9 oktober 2012 eiste tweede verweerder dat het pand zou worden verlaten vóór 18 oktober 2012, bij gebreke waaraan hij tot gedwongen uitdrijving zou overgaan.

Partijen delen mee, zonder stukken voor te leggen, dat eisers een kort gedingprocedure begonnen teneinde uitdrijving te vermijden, doch dat de behandeling daarvan onbepaald werd uitgesteld in afwachting van de beslissing in voorliggende zaak.

II. VORDERINGEN

Eisers vragen, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en met uitsluiting van het vermogen tot borgstelling of kantonnement:

f te zeggen voor recht dat eerste verweerder niet gerechtigd is tot uitvoering over te gaan van de herstellvordering zoals uitgesproken bij arrest van de twaalfde kamer van het Hof van Beroep te Antwerpen, zetelend in correctionele zaken, van 14 januari 2009 inzake

- te zeggen voor recht dat de betekening van 23 januari 2007, minstens in de mate dat zij een bevel tot herstel inhoudt, het bevel tot herstel van 27 maart 2012 en het bevel tot ontruiming van 19 september 2012 van nul en generlei waarde zijn;
- te zeggen voor recht dat verweerders gehouden zijn tot de kosten van deze exploit en dat zij geen enkel recht hebben op betaling door eisers van de kosten ervan;
- verweerders in solidum, minstens de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen om hen € 2.500,- te betalen, te vermeerderen met vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 23 januari 2012 en met de gerechtelijke interesten tot de dag van volledige betaling.

Eerste verweerder vraagt iedere eis van eisers inzake kosten van het geding, dwangsommen, kosten van exploit, rechtsplegingsvergoeding en schadeloosstelling, van welke aard dan ook, ongegrond te verklaren.

Verder vraagt hij de Rechtbank, zo de uitspraak ten gronde zou luiden dat het verzoek ongegrond voorkomt en dat de herstelmaatregel en de wijze van uitvoering, zoals deze door tweede verweerder betekend werd en door de stedenbouwkundige inspecteur uitdrukkelijk beschreven wordt, gehandhaafd blijft, en rekening houdende dat de eisers bij de koop in zijn rechten en plichten getreden zijn,

indien zij er toe bevoegd is, te bevelen

de eisers, in eerste instantie, zo mogelijk zelf te gelasten met de uitvoering van de

herstelmaatregel, zoals deze gevorderd werd door de stedenbouwkundige inspecteur en werd uitgesproken bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen, en dit uiterlijk binnen een redelijk termijn, welke als redelijk geacht wordt door de Rechtbank, zo niet, in tweede instantie,

zo de Rechtbank beslist dat eerste verweerder wel degelijk gerechtigd is tot de uitvoering van de herstelmaatregel,

de eisers te zeggen de hersteluitvoering te moeten gedogen zoals gevorderd door de stedenbouwkundige inspecteur en werd uitgesproken bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen, en minstens de ene bij gebreke aan de andere, te bevelen tot een dwangsom van € 10.000,- per gestelde daad die de uitvoering van de herstelmaatregel hindert of belet, de eisers te bevelen tot alle kosten gepaard gaande met de uitvoering van de herstelwerken met inbegrip van de kosten voor tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder en met inbegrip van de kosten van het geding.

Tweede verweerder vraagt de vordering van eisers als ongegrond af te wijzen.

Op tegeneis vraagt hij, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement, eisers wegens tergend en roekeloos geding te veroordelen tot een schadevergoeding van € 5.000,-.

Eisers vragen de tegenvorderingen ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

III. IN RECHTE

A. Vorderingen van eisers

1.

Eisers stellen dat eerste verweerder niet over een titel beschikt om van uitvoering van de herstellvordering te eisen. Daartoe werden in het arrest van 14 januari 2009 alleen de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd. Bijgevolg verleende tweede verweerder onterecht zijn ambt. Volgens eisers maakten verweerders zich schuldig aan inbreuken op art. 329 en 330 Sw..

Verweerders repliceren dat eisers als nieuwe eigenaars van de onwettig in stand gehouden constructie gehouden zijn tot uitvoering van de veroordeling tot herstel. Tweede verweerder verwijst bijkomend naar zijn ministerieplicht.

2.

Ingevolge het arrest van 14 januari 2009 zijn eisers gehouden tot uitvoering van de herstelmaatregel, wat zij terecht ook niet betwisten. Zij zouden op hun eigendom uitvoering door de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen moeten gedogen (op voorwaarde van voorafgaand eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid: art. 6.1.46, tweede lid, VCRO).

Ondanks de verkoop van het onroerend goed zijn tegen eerste verweerder nog steeds dwangmaatregelen mogelijk. Zo werd lastens hem een wettelijke hypotheek genomen (art. 6.2.1, zesde lid, VCRO), wat werd bevestigd door de stedenbouwkundig inspecteur in een e-mail van 14 juli 2009. In het licht daarvan is eerste verweerder gerechtigd te eisen dat eisers effectief overgaan tot uitvoering van de herstelmaatregel en dus tot afbraak, als middel om de wettelijke hypotheek opgeheven te krijgen.

Daaruit volgt dat eerste verweerder volkomen rechtmatig aan eisers het arrest kon laten betekenen en bevel tot herstel kon geven (exploit van 23 januari 2012 en 27 maart 2012), zodat tweede verweerder geen verwijt kan worden gemaakt dat hij daarbij optrad en deze integendeel de verplichting had om op te treden.

Daarentegen was eerste verweerder niet gerechtigd om, louter op basis van de koopverkoopovereenkomst van 6 mei 2003 en het arrest van 14 januari 2009 en zonder nieuwe titel, over te (doen) gaan tot uitdrijving van eisers. Dit zou een vorm van niet-toegelaten reële executie zijn. Het exploit van 19 september 2012 was bijgevolg onrechtmatig en tweede verweerder beging een fout door daarvoor zijn ambt te verlenen. Er zou slechts kunnen worden overgegaan tot uitdrijving van eisers na uitdrukkelijke rechterlijke veroordeling of machtiging daartoe dan wel in het raam van een uitvoerend beslag op basis van een uitvoerbare titel. Dergelijke titel ligt niet voor.

3.

De onterechte betekening van een bevel tot uitdrijving vormt geen bedreiging in de zin van art. 329 of 330 Sw.. Het is immers geen bedreiging door gebaren, zinnebeelden of woorden.

Dit doet geen afbreuk aan de vastgestelde fout van verweerdere. Eisers vragen vergoeding voor morele schade.

Eenzijds werden eisers onterecht bedreigd met een uitdrijving die onwettig zou zijn, maar anderzijds hadden zij zelf reeds enkele jaren moeten overgaan tot afbraak van de woning waaruit zij dreigden te worden uitgedreven. Bovendien is ook eerste verweerder gerechtigd te eisen dat eisers zouden overgaan tot afbraak.

In deze omstandigheden is geen bewijs geleverd van morele schade die voor vergoeding in aanmerking komt.

B. Vordering van tweede verweerder tegen eisers

Aangezien de vordering van eisers deels gegrond is, kan zij niet tergend of roekeloos worden genoemd.

De tegenvordering is ongegrond.

C. Vordering van eerste verweerder tegen eisers

Gezien de beslissing over de hoofdvordering geldt voor wat betreft de tegenvordering van eerste verweerder wat hij in het beschikkend gedeelte van zijn laatste besluiten beschreef onder "zo niet, in tweede instantie".

Met de daar geformuleerde vordering vraagt eerste verweerder dat eisers zouden moeten gedogen, onder verbeurte van een dwangsom, dat op hun eigendom tot uitvoering van de herstellvordering zou worden overgegaan. Op het tweede blad van zijn laatste besluiten maakt hij duidelijk dat hij zelf tot uitvoering wenst over te gaan omdat eisers dit hebben nagelaten.

Aldus blijkt dat eerste verweerder vraagt om zelf gemachtigd te worden om over te gaan tot uitvoering op de eigendom van eisers.

In een gelijkaardige discussie stelde deze Rechtbank en kamer bij vonnis van 25 februari 2013 inzake _____ aan het Grondwettelijk Hof volgende prejudiciële vraag:

"Schenden de artikelen 6.1.7 en 6.1.46 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre een veroordeelde die geen eigenaar meer is van het betrokken onroerend goed zonder voorafgaand positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid kan overgaan tot uitvoering van een herstelmaatregel waartoe hij werd veroordeeld tegen de actuele eigenaar die niet veroordeeld werd, terwijl de uitvoering van dezelfde herstelmaatregel door de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen slechts kan worden opgestart nadat de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid daartoe een voorafgaand positief advies heeft verleend?"

De zaak is bij het Grondwettelijk Hof gekend onder rolnummer _____ er werd nog geen arrest gewezen (bericht in BS 3 april 2013).

De discussie in die zaak was omgekeerd: de nieuwe eigenaar, eisende partij, wenste dat aan onder meer de veroordeelde verkopers, verweerders, verbod zou worden opgelegd om nog over te gaan tot uitvoering van de veroordeling tot herstel.

Dit neemt niet weg dat het antwoord op de vraag relevant is in voorliggend dossier. De zaak wordt in afwachting van het arrest van het Grondwettelijk Hof naar de bijzondere rol verwezen.

IV. VOORLOPIGE TENUITVOERLEGGING

Teneinde verdere dwanguitvoering op het terrein te vermijden, kan de voorlopige tenuitvoerlegging van dit vonnis worden toegestaan.

OM DEZE REDENEN,

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands,
conform art.2,34,36,37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der landstalen in gerechtszaken.

DE RECHTBANK, vonnissende op tegenspraak en in eerste aanleg

Verklaart de vordering van eisers ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Zegt voor recht dat eerste verweerder voornog niet gerechtigd is om zelf op het terrein over te gaan tot uitvoering van de herstellvordering zoals uitgesproken bij arrest van de twaalfde kamer in het Hof van Beroep te Antwerpen, zetelend in correctionele zaken, van 14 januari 2009 inzake _____, met dien verstande dat eerste verweerder wel kan eisen dat eisers overgaan tot uitvoering van die herstellvordering.

Zegt voor recht dat de betekening van het bevel tot ontruiming, op verzoek van eerste verweerder gedaan bij exploit van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder voor tweede verweerder, van 19 september 2012 van nul en generlei waarde is, en dat verweerders gehouden zijn tot de kosten van dit exploit en geen enkel recht hebben op betaling door eisders van de kosten ervan.

Wijst het anders- of meergevorderde van eisders af als ongegrond.

Verklaart de vordering van tweede verweerder ontvankelijk doch ongegrond.

Alvorens te oordelen over de ontvankelijkheid en gegrondheid van de vordering van eerste verweerder, verwijst de zaak naar de bijzondere rol van deze kamer in afwachting van het arrest van het Grondwettelijk Hof in de zaak met rolnummer

Laat de kosten van tweede verweerder, begroot op € 1.320,- rechtsplegingsvergoeding, ten zijne laste.

Houdt de beslissing betreffende de kosten voor het overige aan.

Staat de voorlopige tenuitvoerlegging van dit vonnis toe, ongeacht enig rechtsmiddel en zonder zekerheidsstelling doch met behoud van de mogelijkheid tot kantonnement